

Sygn. akt VII Ka 820/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Brzózka

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Idzikowska - Oleszczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lublińcu Małgorzaty Popławskiej

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2018r.

sprawy **A. P. (1)**

s. G. i A., ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lublińcu

z dnia 3 lipca 2018 r. , sygn. akt II K 433/17

orzeka:

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę A. P. (1) przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lublińcu.

Ka 820/18

UZASADNIENIE

A. P. (1) został oskarżony o to , że:

w dniu 28 lipca 2017 roku w K. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,61mg/l, 0,65 mg/l, 0,63mg/l, 0,64mg/l, 0,61 mg/l, 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził motorower marki R. o nr rej (...)

tj. o czyn z art. 178 a par 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2018 roku Sąd Rejonowy w Lublińcu:

1.A. P. (1) uznał za winnego tego, że w dniu 28 lipca 2017 roku w K. woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził w ruchu lądowym motorower marki R. o nr rej. (...), tj. za winnego popełnienia występku określonego w art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 90 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych;

2.na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w mchu lądowym na okres 3 lat;

3. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

4. na podstawie art. 29 ustęp 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. kwotę 723,24 zł powiększoną o sumę należnego podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie oskarżonemu pomocy prawnej z urzędu;

5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca A. P. (1) . We wniesionej apelacji zarzucił na podstawie:

1.art.438 pkt.3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na treść orzeczenia polegający na: ustaleniu, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu podczas gdy materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie nie wykazał aby oskarżony w dniu 28 lipca 2017r. prowadził w stanie nietrzeźwości motorower marki R. o nr rej. (...), co doprowadziło do uznania go za winnego wyżej opisanego czynu;

2.art.438 pkt.2 k.p.k. naruszenie przepisów postępowania karnego, a to art. 7 k.p.k. poprzez niezgodne z regułami zawartymi w w/w przepisie uznanie wyjaśnień oskarżonego dotyczących tego, że nie prowadził w dniu 28 lipca 2017r pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości za niewiarygodne w sytuacji gdy wyjaśnienia te są logiczne, konsekwentne, znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, co doprowadziło do ustalenia, iż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości a w konsekwencji tego do uznania go za winnego zarzucanego mu czynu.

Wniósł o:

1.zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Lublińcu II Wydziału Karnego z dnia 03.07.2018r. poprzez:

- uznanie oskarżonego A. P. (1) za niewinnego zarzucanego mu czynu,

- w konsekwencji w/w żądania uchylenie punktów 2 i 3 zaskarżonego wyroku;

2.ewentualne uchylenie w/w wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Wniesiona apelacja spowodowała uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lublińcu. W ocenie Sądu Okręgowego zaistniała bowiem bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 §1 pkt 10 k.p.k. niebrania przez obrońcę udziału w czynnościach , w których jego udział był obowiązkowy. Na rozprawie dnia 1 marca 2018 r., po otwarciu przewodu sądowego, odczytaniu aktu oskarżenia , złożeniu wyjaśnień przez A. P. (1) i przesłuchaniu świadka A. P. (2) zarządził przerwę a po jej upływie Sąd Rejonowy w Lublińcu na podstawie art. 81§ 1 k.p.k. w zw. z art. 79§1 pkt 3 k.p.k. wyznaczył A. P. (1) obrońcę z urzędu. Uznał zatem konieczność obrony obligatoryjnej , gdy zachodziła uzasadniona wątpliwość, czy zdolność rozpoznania znaczenia zarzucanego czynu lub kierowania swoim postępowaniem przez A. P. (1) nie była wyłączona lub w znacznym stopniu ograniczona. Obrońca stawiał się po przerwie na rozprawę , oświadczył , że zapoznał się z aktami sprawy. Odnośnie czynności rozprawy głównej przeprowadzonych tego dnia wcześniej , w tym czynności dowodowych, nie zrealizowano ich ponownie. Przewodnicząca odczytała złożone tego dnia wyjaśnienia A. P. (1) i zeznania świadka A. P. (2), świadek nadto odpowiedział na pytanie obrońcy. Stwierdzić należy ,że ujawnienie się uzasadnionych wątpliwości co do poczytalności A. P. (1) powodowało, że nie tylko należało wyznaczyć mu obrońcę z urzędu ale obrońca ten w myśl przepisu art. 79 § 3 k.k. miał również obowiązek brać udział w rozprawie. Logiczne przy tym jest ,że obowiązkowy udział obrońcy dotyczył w takiej sytuacji całości rozprawy, od jej początku. Chodziło bowiem o zapewnienie realizacji obrony w sensie materialnym , w szczególności w czasie przygotowania się wraz z adwokatem do czynności, składania

wyjaśnień przez A. P. (1) nie przyznającego się do winy i przedstawiającego określony przebieg zdarzeń jak również w czasie składania zeznań przez świadka . Pomoc obrońcy była wówczas niezbędna. A. P. (1) po wyznaczeniu mu obrońcy z urzędu nie składał już zresztą później wyjaśnień w sprawie. Na rozprawie dnia 15 maja 2018 r. zmieniono podstawę wyznaczenia obrońcy. Co do konieczności realnego udzielenia obrony wypowiedział się również Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 listopada 2006 r. , V KK 188/06 . Uchybienie określone w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. ma miejsce także wtedy, gdy mimo posiadania obrońcy realizowanie obrony oskarżonego jest w sensie materialnym uniemożliwione z powodu niezachowania warunków, które czyniłyby tę obronę realną (OSNwSK 2006/1/2170).

W tym stanie rzeczy wobec zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej , niebrania udziału przez obrońcę w istotnych czynnościach rozprawy , choć jego udział w tych czynnościach był obowiązkowy: odczytania aktu oskarżenia, złożenia wyjaśnień przez A. P. (1), składania zeznań przez A. P. (2) zaskarżony wyrok należało uchylić a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lublińcu.

Podstawą prawną orzeczenia Sądu okręgowego były przepisy art. 437§ 2 k.p.k., art.439 § 1pkt 10 k.p.k.